

ВІЛЬНЕ СЛОВО

XXVII-ий РІК НОВОГО ВИДАННЯ /Н-р 11-12 /червень 2016 р./ ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА 1949 р.

Культурно-просвітницький часопис Союзу українців Румунії

Іван-Валентин ЗАДОРНИЙ (1921 - 1988)

У номері:

- *Діалог слов'яністів у Клужі-Напоці* ▶ стор. 2
- *Нота Комісії з Етики і Дисципліни СУР* ▶ стор. 3
- *«Мистецтво без кордонів» – Вінниця* ▶ стор. 4
- *«Понад усе люблю Вільне Слово»* ▶ стор. 5
- *«Любіть Україну, всім серцем любіть...»* ▶ стор. 6
- *Нацмузею румунського села – 80 років* ▶ стор. 7
- *Міжнародний науковий симпозиум* ▶ стор. 8
- *«Жар-птиця» – на березі Дунаю* ▶ стор. 9
- *С. Костюк – переможець між. конкурсу* ▶ стор. 10
- *20 річниця Конституції України* ▶ стор. 11
- *На Многії і Благії літа, наші сурівці!* ▶ стор. 12
- *Прем'єра вистави «Лист з Африки»* ▶ стор. 13
- *З 1-им Червнем – Днем захисту дітей!* ▶ стор. 14
- *Наша Земля – як Величезне Яйце* ▶ стор. 15
- *Преса нацменшин для широкої аудиторії* ▶ стор. 16

Світлана КОСТЮК

Любов, лише любов врятує світ...

Цей дивний світ з пожарищами й війнами
І Божий слід глибокий Божий слід
І світло за відчиненими вікнами
І милосердя тихе мовчазне
І співчуття до живого й суцього
А все лихе мине колись мине
Несемо хрест тяжкий задля грядущого
Де буде мати сонячна як день
І добрі люди дивом зачаровані
І зорепад нечуваних пісень
І почуття Всевишнім подаровані

9-ИЙ МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ СИМПОЗІУМ «ДІАЛОГ СЛОВ'ЯНИСТІВ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ» У КЛУЗЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ім. БАБЕША-БОЙОЯ

Вже протягом 9-ти років у кінці травня місто Клуз-Напока стає газдою насиченої та приємної наукової події – Міжнародного наукового симпозиуму слов'яністів, що проходить у рамках Днів слов'янської культури. Високий професійний рівень, злагоженість, а також щирість і приязність організаторів приваблюють початківців і вже визнаних спеціалістів з найкращих учбових закладів Румунії, України, Угорщини, Болгарії та Республіки Молдавії. Цього року попередньо записалося 79 науковців, хоча, на жаль, прийняти участь змогли не всі.

На відкритті привітальні слова було промовлено представниками керівництва університету, головою Союзу українців Румунії (СУР), та самими організаторами з кафедри слов'янських мов і літератур. Вони наголосили, що ціллю цього наукового симпозиуму є обмін інформацією, досягненнями, ознайомлення з науковими роботами колег. Від СУР-у, який є партнером заходу і надає постійну фінансову допомогу організаторам, виступив його голова пан М. М. Петрецький. Він пообіцяв додати ще більших зусиль для розповсюдження робіт учасників симпозиуму, збірник яких у попередні роки дійшов і до Американського континенту, і саме таким чином посприяти ще більшій популяризації цього заходу. Він також подякував всім учасникам за участь у цій події, бо таким чином вони докладають своїх зусиль до єднання народів і держав.

У цьогорічну культурну програму організатори включили в перший день російсько-українську вечірку: «Я жизнь люблю безбожно!» (Р.Рождественский) – «Як жити хочеться! Несказано, безмірно...» (О. Олесь), де студенти з кафедри слов'янських мов і літератур чутливо, зворушливо і вправно продекламували вірші, заспівали ряд широко відомих пісень російських та українських авторів. На другий день виступав хор «Трансільванські голоси» під керівництвом Адріана Корожана за програмою Російського культурного центру. В суботу всі бажаючі мали можливість відвідати місто Сігішоару.

Протягом двох днів для обміну науковим досвідом та обговоренню сучасних професійних дилем, які не раз сприяють появі і вивченню нових лінгвістичних та літературних проблем, в рамках симпозиуму працювали 5 відділів: лінгвістика, література, культура, діалог культур, а також теорія і практика перекладу. На цьогорічній зустрічі учасники практично кожного відділення заторкнули бодай декілька суміжних наукових напрямків чи проблем. Це не дивно, бо вони є об'єднаними і в житті. «...Коли слухаєш виступи колег..., то помічаєш...чимало подібного: це і зародження порівняльно-історичного мовознавства, і любов до давньої літератури, і нині модна когнітивна лінгвістика з її такими важливими концептами, як мир, любов, порозуміння, толерантність. ... звичайно треба знати інші концепти, бо, на жаль, ми живемо у світі бурхливому», – звернув увагу один з майже незмінних учасників цього заходу, мовознавець з серцем історика, єдиний викладач румунської мови у столиці України, доктор філологічних наук, професор кафедри загального мовознавства класичної філології Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка пан С. М. Лучканин. «Ми живемо в глобалізованому світі інтернету і високих технологій, але вони не можуть замінити людське спілкування» - підкреслив далі

мій співрозмовник. «Мене з Клузем, з цим чарівним румунським давнім містом пов'язує тривала приємна дружба... Як латиніст не можу не сказати «Vestigia semper adora» - тягнуть тебе постійно сліди минулого... Мені приємно згадати лекції вже тепер академіка, ректора Клузівського університету, блискучого ерудита, ходячої енциклопедії Іоана Аурела Попа, книжки якого, особливо в перекладі на англійську, ми активно використовуємо при викладанні факультативного курсу румунської цивілізації... Я щасливий в Клузі побачитися з давніми друзями. Особливо приємно, що досі в активній творчій формі перебуває патріарх україністики Іван Семенюк, а також всі його колеги по кафедрі слов'янської філології та по Союзу українців Румунії...».

Моїм другим співбесідником став пан Володимир Антофійчук – професор, завідувач кафедри української літератури Чернівецького Національного університету ім. Ю.Федьковича, професор Сучавського університету Штефан Чел Марє і почесний доктор цього університету: «Я в Клузі не перший раз, брав участь у різних наукових конференціях і радий, що маю тут не просто колег і однодумців в тих чи інших питаннях філології, але і маю щирих друзів, таких, як, наприклад, професор Вінцелер, професор Семенюк, а також професор Д. Тетян. Завжди приїжджаю до Клуз-Напоки з великою приємністю і з задоволенням, бо це прекрасне місто. По-перше, тут таки відчутно потужні струмені європейської культури, освіти і науки, чудовий університет, мабуть, один з найкращих в Європі, і завжди у цій стихії я почуваю себе дуже впевнено і якимось так, знаєте, тепло. Приємно мені перебувати у цій атмосфері».

Ділячись своїми враженнями від симпозиуму, пан професор зазначив: «Конференції, які тут проводяться, а це конференції, присвячені славистиці, справді мають дуже помітний резонанс у науковому світі, і приємно, що такі ж аналогічні конференції проводяться і в Бухарестському університеті...теж присвячені проблемам славистики. Отже, у Румунії, і це дуже приємно, є такий потужний склад науковців, які займаються проблемами славистики, як мовознавчими, так і літературознавчими. І для мене відродно те, що я знаходжу тут однодумців, які займаються проблемою: «Біблія і література», тією проблемою, якій я присвятив чимало років». Продовжуючи розповідь про цікаві теми, пан В. Антофійчук висловив побажання: «...останніми роками ...тенденція ... розвитку української літератури в Румунії з різних причин дещо пригасла. Але я думаю, що це тимчасове явище. ...Думаю, що, незважаючи на те, що є помітні успіхи у дослідженні цієї теми (розвиток української літератури у Румунії), її треба розвивати, її треба пропагувати, її треба якимось узагальнювати. І з надією очікую, коли нарешті в Румунії відбудеться конференція, присвячена розвитку української літератури тут у Румунії. А обговорювати, повірте, є що. Дуже сильне явище і таке, що відповідає наймодернішим тенденціям у розвитку теперішньої європейської літератури».

(Далі буде)

Ольга СЕНИШИН

СОЮЗ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ

UNIUNEA UCRAINENILOR DIN ROMANIA
THE UKRAINIAN'S UNION OF ROMANIA

Str. Radu Popescu, Nr. 15, Sector 1, Bucuresti
Tel./Fax: +40 21 222.07.55, Tel: +40 222.07.37
Email: uur.secretariat@gmail.com

Н-р 1737/14.06.2016

Комісія з питань Етики і Дисципліни Союзу українців Румунії, вул. Раду Попеску, Н-р 15, Сектор І, Бухарест

Пану Івану Марочко
Ком. Шаг, вул. XXII, Н-р 22 Б, Тіміський повіт

В результаті засідання Комісії з питань етики і дисципліни СУР з 9 червня 2016 року, яке відбулося в осередку Клузької повітової організації СУР в муніципії Клуж-Напока, вул. І. Б. Деляну Н-р 64, і яке розглянуло Ваше опротестування рішення Ради СУР Н-р 1384/12.03.2016 щодо вашого виключення з рядів членів СУР, члени Комісії постановили направлення Вам ноти відносно неясностей, на які Комісія з питань етики і дисципліни СУР вимагає від Вас пояснень, викладених у 33 запитаннях, що повинні допомогти членам Комісії прийняти рішення у зв'язку з Вашим опротестуванням. Відповіді треба вислати до центрального осередку СУР в Бухаресті, вул. Раду Попеску Н-р 15, Сектор І, Бухарест, і на імейл секретаріату СУР uur.secretariat@gmail.com, до 30 червня 2016 р.

Одночасно Ви запрошені на засідання Комісії, яке відбудеться 21 липня 2016 р. о 12:30 години в Клузькому осередку СУР в Клузі-Напоці, вул. І.Б. Деляну Н-р 64, де Ви матимете можливість підтримати своє опротестування та відповіді на запитання, що містяться у ноті відносно неясностей, на які Комісія вимагає пояснень.

Голова Комісії з питань Етики і Дисципліни
Союзу українців Румунії
Унів. проф. д-р **Іван АРДЕЛЯН**

Н-р 1669/26.05.2016

Комісія з питань Етики та Дисципліни
Союзу Українців Румунії
Вул. Раду Попеску, Н-р 15, сектор 1,
Бухарест

НОТА

ЩОДО НЕЯСНОСТЕЙ, ВНАСЛІДОК ЯКИХ
КОМІСІЯ З ПИТАНЬ ЕТИКИ ТА ДИСЦИПЛІНИ СУР
ВИМАГАЄ РОЗ'ЯСНЕНЬ ВІД ПАНА ІВАНА МАРОЧКА

1. Чи оцінюєте Ви, що, почавши з 2015 р., створився безупинний конфліктний стан між Вами і проводом СУР?
2. Чим спричинились органи СУР до конфліктного стану?
3. Чим спричинилися Ви до конфліктного стану?
4. Чи згодні Ви з тим, що конфліктний стан серйозно порушував і порушує діяльність СУР, шкодив і далі серйозно шкодить репутації нашій етнічній організації?
5. Чи згодні Ви, що нові спроби, яким були піддані єдність та репутація нашої організації, надходять внаслідок тих, що були спровоковані Морганом Думітру, Гріжаком Алексом, Кукуля Даніелем?
6. Якщо відповідь на попереднє запитання негативна, просимо Вас назвати, що саме Ви зробили для усунення таких наслідків? Якщо відповідь на запитання н-р 5 схвальна, просимо уточнити, як пояснюється Ваша солідарність з елементами, які виявилися правопорушниками.
7. Скільки процесів Ви порушили проти СУР в 2015-2016 роках та з якою метою?
8. Чи довідалися Ви про такі ж заходи Гріжака Алекси та Гочу Адріана? Як зреагували на них? Оцінюєте, чи осуджуєте їх?
9. Чому опротестували легітимність Пана Бучути Штефана завершити свій мандат голови, якщо судовий вирок не забороняв цього?
10. Чи уточнили Ви певній владі з-між тих, яким здавали свої скарги, що у справі Бучути Штефана карна інстанція вирішила

припинити додаткову кару щодо заборони деяких прав? Як юрист, чи можете оскаржити, що не лише припинення головної кари, а і прилучення додаткової кари припускало, означало, що п. Бучута міг був продовжити свій мандат до З'їзду?

11. Якщо Ви не зробили суттєвого уточнення про те, що Верховний Суд припинив додаткову кару пана Бучути, як поясните цей пропуск: через неухважливість, через незнання, чи через злостивість?

12. Вважаєте, що Ваше ставлення щодо продовження мандату Бучути Штефана було вираженням окремої непохитності, чи бажанням усунути його з функції до проведення З'їзду?

13. У випадку, що поясните оскарження авторитету колишнього Голови СУР виключно Вашою моральною непохитністю, як пояснюється те, що в Парламенті Ви започаткували та підтримали законопроект, за яким усувалася б інкримінація саме ідентичних обвинувачень з тими, які вважали осудними панові Бучути Штефану?

14. Чи викликали Ви який-небудь судовий позов як представник Союзу? В якій впливаючій із закону чи статуту якості видали Ви себе легітимним представником СУР?

15. Чи здали Ви хочби в одному з порушених, або в яких брали участь, процесів проти СУР ксерокопії посвідки депутата? Якщо так, то з якою метою?

16. Чи покликали Ви до суду як обвинувачених всіх учасників VII З'їзду СУР? Бажаєте, щоб З'їзд повторився в залі суду? Бажаєте, щоб делегати виявили свій таємний голос?

17. Опосередкували Ви, чи ні, щоб понад 40 учасників у тому процесі з 160-170 обвинувачених були представлені Вашим другом Гочу Адріаном? Підписали відповідні особи яке-небудь уповноваження в такому напрямку?

18. Як погоджується Ваша моральна вимогливість з якістю Гочу Адріана як обвинуваченого, переданого до Апеляційного суду Тімішоара через неприємні вчинки обману?

19. Чому Ви вимагали припинення зареєстрування роботи VII З'їзду?

20. Чи згодні Ви з тим, що зміни, які появилися в структурі проводу такої асоціації, як СУР, відбуваються послідовно, в порядку подій, які їх породжують?

21. Невже не було нормально та легально, щоб здійснити реєстрування в законному строку, а евентуальне анулювання було зареєстроване згодом у випадку потреби?

22. Заперечуєте, що тактика припинення процедури реєстрації було з метою паралізувати на довгий час здатність СУР розгортати свою діяльність?

23. Як Ви допомагали СУР діяти за умов гальмування законного реєстрування?

24. Чи правда, що Ви покликали як обвинувачених понад 160 членів нашого Союзу за єдину вину, що вони брали участь на VII З'їзді?

25. визнаєте, що Ви відкрили «Процес 160-ти» без названня їх адрес, – що зобов'язує закон, – що й спровокувало спізнення на понад 7 місяців започаткування суду?

26. визнаєте, що за ці 7 місяців Ви вжили чимало заходів для того, щоб РАДА і ВИКОНАВЧА ПРЕЗИДІЯ не могли діяти?

27. Ви заявили в інстанції, що СУР повинен був назвати адреси обвинувачених? Від кого і коли вимагали такого?

28. Додатково запитуємо Вас як юриста: який законний текст, на якому ґрунтується Ваша претензія, щоб один із обвинувачених СУР визначив домівки інших обвинувачених?

29. Якщо підтверджуєте, що не знали адрес, які інші законні можливості Ви використали для того, щоб процес не застоювався 7 місяців, перервавши діяльність СУР?

30. Окрім «Процесу 160-ти», Ви вжили ще кілька заходів для заблокування функціонування СУР, як, наприклад, настійливі звернення до Банку, або погрожування до Департаменту Міжетнічних відносин. З якою метою?

31. У Ваших заходах проти СУР Ви посилалися на право депутата?

32. Як Ви підтримували – як депутат – інтереси етнічної спільноти, яку представляєте?

33. Оскільки Ви були рекомендований СУР та враховуючи Вашу поведінку, яка пошкоджує престижу всій етнічній спільноті: чи уточните, скорегуєте або дещо укомплектуєте до Декларації щодо свого майна, яку Ви здали до Палати Депутатів?

Голова Комісії
з питань Етики та Дисципліни СУР
Унів. проф. д-р **Іван АРДЕЛЯН**

«Мистецтво без кордонів». День Європи – 2016 – у Вінниці

14 травня трішки сонячної, трішки дощової суботи вінничани вдев'яте відзначили День Європи. У Вінниці на вінничан та гостей міста чекала насичена програма з благодійними акціями, концертами, фестивалями живих скульптур та вуличних музикантів, майстер-класами і багатьма іншими цікавинками та заходами. З кожним роком свято стає більш різнобарвним і масштабним, та головною прикрасою завжди залишається музика.

Щороку десятки тисяч глядачів у цей день приходять у центр міста, який на декілька годин перетворюється на пішохідну зону, щоб взяти участь у різноманітних інтерактивних програмах, майстер-класах, фестивалях та концертах. Дні Європи у Вінниці відзначаються з 2008 року, об'єднуючи громаду у прагненні міста до європейського напрямку розвитку. І лише минулого року через трагічні події в країні День Європи пройшов у звуженому форматі із заходами благодійного характеру. Серед різноманітних українських та зарубіжних мистецьких проєктів чільне місце посідає мистецький проєкт – Міжнародний фестиваль «Мистецтво без кордонів». Він був започаткований у 2013 році Вінницькою дитячою школою мистецтв «Вишенька», з якою Яська організація СУР має гарні стосунки. Завдяки цьому проєкту вінничани кожного року мають можливість познайомитись з культурою країн Європи.

В цьому році День Європи проходив у традиційному форматі – заходи були зосереджені на п'яти майданчиках: Майданах Незалежності та Небесної Сотні, Європейській площі, вулиці Соборній і площі біля Літнього театру в ЦПКіВ. «У ці дні багато вінничан виходять на вулиці, щоб відзначити День Європи, адже місто Вінниця європейське місто і рухається в європейському напрямку так, як і наша держава, - зазначив у своєму виступі в. о. міського голови Сергій Моргунов. - Тому ми намагалися зробити так, щоб за впадоюванням були представлені різні формати цих майданчиків».

Отож, на Майдані Незалежності звучала класика, на Майдані Небесної Сотні близько 20 громадських організацій та благодійних фондів об'єдналися у проведенні соціальних благодійних проєктів. Вулиця Соборна стала місцем для інтерактиву, фестивалів вуличних музикантів і живих скульптур.

Музичні, хореографічні, фольклорні гурти різного спрямування приїжджали на запрошення школи «Вишенька» з Грузії, Румунії та Польщі. Незабутнє враження залишилось у вінничан від виступів дитячого хореографічного ансамблю «Картлі» (Грузія) та інструментального ансамблю «Адамос Брасс» (Румунія), які приїжджали на фестиваль і в 2013 році.

Цього року з концертними програмами на свято завітали гості з двох міст-побратимів – Кельце (Польща) та Яси (Румунія). З колективом нашого ансамблю танцю «Веселка» вже встигли скластись дружні стосунки, оскільки він приїжджає сюди вже не перший рік. До речі, не обмежилась виступом на День Європи на майдані «Водограй» їх діяльність. Напередодні Дня Європи в залі Вінницького училища культури

і мистецтв ім. М. Леонтовича наш колектив провів майстер-клас з вивчення румунських народних танців. Незважаючи на їх досить юний вік (15-17 років), артисти представили на найвищому рівні рідну культуру.

Одразу після наших артистів свій майстер-клас з джазу та хіп-хопу провели учасники Келецького театру танцю. Майже всі присутні з великим задоволенням взяли участь у майстер-класі, а інші з цікавістю спостерігали за тим, що відбувалося на сцені, адже це було динамічно і весело! А сам виступ Келецького театру танцю відбувся 14 травня на Майдані Незалежності. Також були присутні інші танцювальні стилі – танго, хіп-хоп. Все це супроводжувалося запальною музикою та яскравими костюмами. Артисти просто вражали глядачів своєю енергією, витривалістю, силою, пластикою і стрімкістю рухів.

Приємним було відзначити, що гості лишилися надзвичайно задоволеними гостинністю та доброзичливістю вінничан. Майже весь вільний час учасники фестивалю обмінювались враженнями від свята, ділилися педагогічним досвідом та планували наступний приїзд у Вінницю. Необхідно відмітити, що гості з-за кордону мали нагоду відвідати музей-садибу М. І. Пирогова Вишні та ставку Гітлера «Вервольф».

Наостанок хочеться підкреслити, що організатори чекають наших юних танцюристів і наступного року, де буде цікаво і весело!

Нагадаємо: Музей був відкритий 9 вересня 1947 року в колишній садибі М. І. Пирогова Вишня, яку він придбав від спадкоємців доктора медицини А. А. Гриколевського на торгах у Києві 1859 року, працюючи на посаді попечителя Київського учбового округу.

(Продовження на 5 стор.)

Голова Яської міської організації СУР
Віктор ГРИГОРЧУК

Обама нагородив персонально найвищою нагородою в області науки українця Альберта БАНДУРУ

Президент Обама привітав видатного вченого Альберта Бандуру і вручив Національну медаль науки. Ця церемонія відбулася в Білому домі 19 травня 2016 року. На цій щорічній церемонії визначають осіб, які внесли видатний внесок в науку, технології і техніку.

Бандура, почесний професор психології в Стенфордському університеті, отримав як APS Вільям Джеймс Fellow Award і Джеймс Маккін Кеттел Fellow Award APS і вважається одним з найбільш впливових вчених по психології в світі. Інноваційні дослідження Бандури за самоефективністю показали, що переконання фізичних осіб про свої власні можливості впливає на їх вибір, мотивацію, і навіть благополуччя і здоров'я. Теорія самоефективності мала далекосяжні наслідки для всього: від профілактики ВІЛ-інфекції, на викладання в класі стратегій.

У серії нині відомих експериментів, Бандура використовував надувну ляльку-клоуна на ім'я Бобо, щоб продемонструвати, що навчання залежить не тільки від просто нагороди і

покарання. Після того як дорослі агресивно себе поводити з лялькою Бобо, діти моделювали ту ж саму агресивну поведінку і били ногами, кидали ляльку додолу; діти, які спостерігали за неагресивними дорослими - не мали агресивної поведінки по відношенню до ляльки. Ці результати зробили революцію в розумінні навчання, що призводить до розвитку соціальної когнітивної теорії.

В одному з найбільш широко розглянутих епізодів Всередині студії психолога, Бандура пояснює, як експерименти з лялькою Бобо стали впливовими у відносинах. Він ніколи не міг передбачити те, що телевізійні програми по всьому світу використовували принципи моделювання Бандури для вирішення питань, починаючи від запобігання торгівлею дітьми, в цілях поліпшення грамотності серед дорослого населення.

«ПОНАД УСЕ ЛЮБЛЮ ВІЛЬНЕ СЛОВО»

Моя журналістика – це праця кореспондента і заввідділу у районній г-ті, редакторство в обласній г-ті «КРОК», багаторічна співпраця з кількома хмельницькими обласними і міською газетою «ПРОСКУРІВ»... Була і позаштатним кореспондентом головної

хмельницької газети «ПОДІЛЬСЬКІ ВІСТІ» (бо ж на віддалі)...

– Понад 16 років – у Національній Спілці журналістів України, що для мене дуже почесно.

А найприємніша практика – це власна передача на Хмельницькій

телерадіокомпанії «ПОДІЛЛЯ-ЦЕНТР», де вела радіопередачу

«КРИНИЦЯ. КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ» та створила власні, авторські передачі «ДО РІДНИХ ВИТОКІВ» та «У НАС Є ВСЕ СВОЄ!» (всі – майже на громадських засадах, за гонорар, якого не вистачало на поїздки за 70 км для запису)...

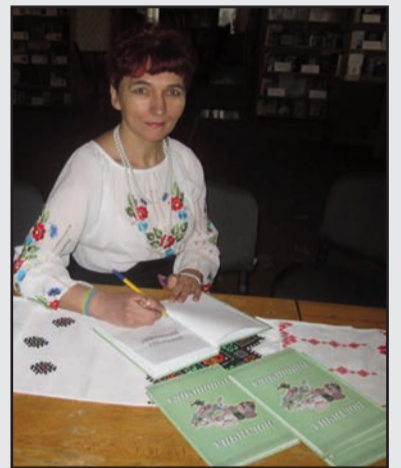
Віднедавня співпраця з обласною газетою, яку люблю давно, хоча й за межами Хмельниччини...

Та понад усе люблю ВІЛЬНЕ СЛОВО! (Виявляється, є такий часопис у Румунії, і в ньому нещодавно були надруковані два мої вірші!) ...Люблю Слово і Волю. Тож я – вільний, незалежний журналіст!

Вітаю всіх вас, колеги-журналісти! Залишайтеся незалежними ні від чого: ні від влади, ні від зарплатні, ні від погоди...

Гарного вам настрою і гідного поцінування вашої нелегкої, але такої цікавої і потрібної для суспільства праці!

Любов СЕРДУНИЧ

«Мистецтво без кордонів»...

(Закінчення. Поч. на 4 стор.)

Об'єктами музейного комплексу є півтораповерховий будинок і аптека, які споруджені М. І. Пироговим у 1866 році, та церква-некрополь, будівництво якої завершено у 1885 році. З 1882 року тут покоїться набальзамоване тіло М. І. Пирогова.

М. І. Пирогов за порівняно короткий час упорядкував занедбане господарство. Однак його основним заняттям була лікарська справа. У садибі Вишня М. І. Пирогов відкрив лікарню, де робив складні на той час хірургічні операції, які мали гарні результати.

Звідси М. І. Пирогов тричі виїздив. В 1862-1866 рр. він керував підготовкою молодих вчених у професорському інституті в Німеччині. 1870 року М. І. Пирогов як представник Товариства Червоного Хреста виїздив на франко-пруську війну, а 1877 року – на російсько-турецьку. Помер М. І. Пирогов 23 листопада (5 грудня за н.с.) 1881 року. Набальзамоване петербурзьким лікарем Д. І. Виводцевим тіло М. І. Пирогова 24 січня 1882 року було перенесено до родинної усипальниці, над якою 1885 року, за проектом академіка В. І. Сичугова була побудована і освячена церква на честь св. Миколи Чудотворця.

Метою діяльності Національного музею-садиби М. І. Пирогова є збереження особливого культурного середовища, яке було за життя вченого та відноситься до найважливіших об'єктів культурної спадщини України і займає особливе місце у внутрішньому і міжнародному туризмі.

«ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ, ВСІМ СЕРЦЕМ ЛЮБІТЬ... І БУДЕТЕ ВІЧНО ВИ З НЕЮ...» (В. СОСЮРА)

(Закінчення. Продовження з числа 3-4/2016 р.)

А було це так (із розповідей моїх рідних). На екранах кінотеатрів демонструють кінофільм «Кубанські козаки». Щасливі, радісні обличчя, задоволених своїм життям, такими ж безхмарними буднями. По радіо чути слова: – Жити стало легше, жити стало веселіше. А в Україні в цей час пухнуть люди, вимирають від голоду цілі села.

Знесилені, падають, як мухи, прямо на вулицях. Ті, які мають хоч якусь-там силу, ідуть до міста в пошуках їстівного. Владі (наверх) передають про ситуацію, яка склалася в Україні, а вона заперечує, відмовчується, називає провокацією.

Все, що можна, що попалося хоч щось, схоже на їстівне, люди використовували, в хід ішла молода земна трава (з приходом весни), з якої варили якусь баланду, з цвіту акації чи якогось другого дерева, пекли, так звані, піріжки, які не можна було проковтнути чи вкисити, такими були твердими, взимку перекопували землю, шукаючи залишки від овочів. Відчайвшись, люди ішли на «злочин», якщо це можна так назвати – «крадіжки». Так, за жменю зерна, що принесла в кишені для дитини, моя хрещена просиділа три дні у в'язниці, лише щасливий випадок врятував її, моя бабуся – 10 років відбувала заслання в далекому і суворому Сибірі, де там, в тайзі, валила дерева, терпіла голод, холод, приниження, знущання. Повернулася додому ледве жива, стара, беззуба, змарніла.

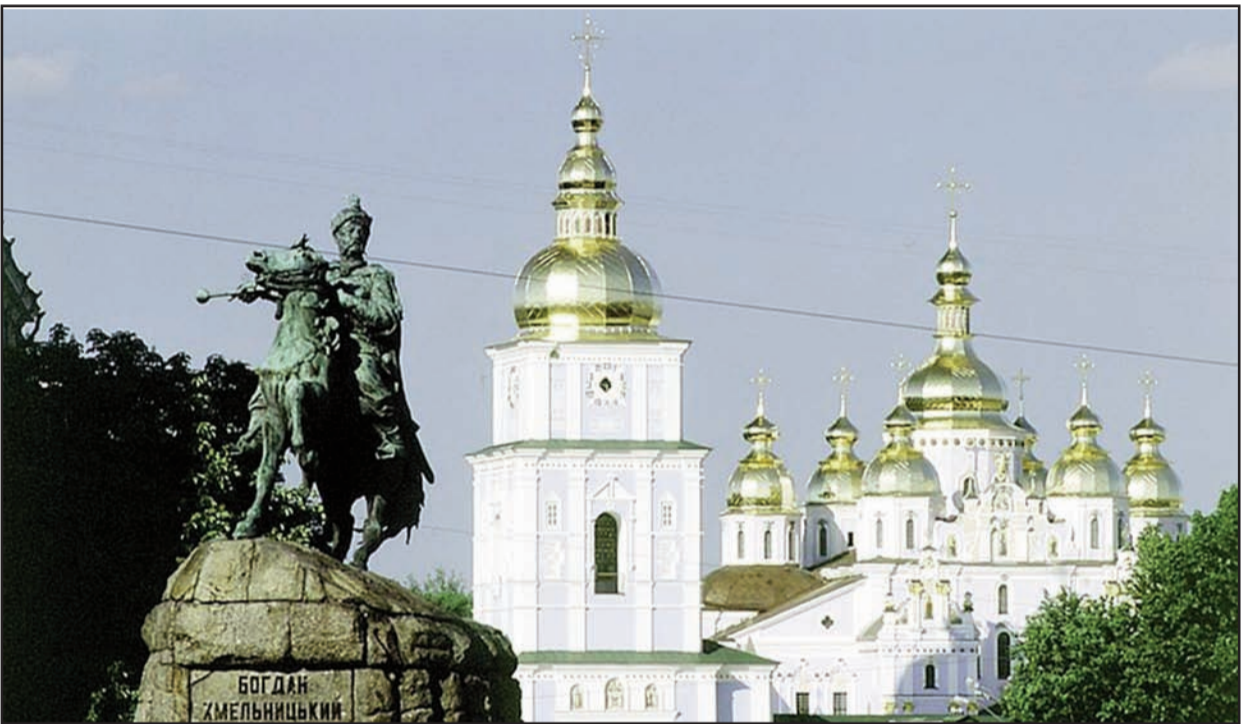
Гіркими сльозами плакала моя мама, згадуючи цей час. Батька свого не знала, бо у буремні роки революція, війна забрали його. А її мама, моя бабуся, залишилася з чотирма маленькими дітьми. Від смерті її врятував брат, який був найстаршим у сім'ї. Разом з такими нещасними, він ішов за декілька кілометрів (на станцію), де були елеватори, за півжмені зерна, знайшовши якусь-там роботу, щоб набрати трохи зерна, яке, як виявилось, було ще й отравлене, й повертався додому. Ось так і вижила моя родина.

Не вдалося сталінським посіпакам фізично знищити мій народ, вбити і витравити в нього почуття любові і патріотизму до рідної землі, рідного краю, його прагнення до волі, свободи, незалежності. «Бо народ мій є, народ мій завжди буде, Ніхто не переможе мій народ».

Жорстоким випробуванням для нашого народу була друга світова війна (1941-1945 рр.), найтяжча з усіх воєн, які коли-небудь зазнала світова історія.

Руйнуючи все на своєму шляху, вона загрожувала найдорожчому в житті кожного з нас – Вітчизні. Мова йшла про життя або смерть. Мільйони людей вона забрала. Але народ одностайно став на захист рідної країни, громив фашистські польчища, поклав край кривавим злочинам окупантів, визволив рідну землю від гітлерівських зайд – такою була нездоланною його воля. Її герої – це звичайні воїни, безстрашні партизани, самовіддані трудівники тилу.

Тож гірко і боляче було чути тим, хто залишався живим, були свідками перед Богом та історією московських провокаторів, які сказали, що цю війну виграла Росія, що тільки завдяки її мудрому керівництву, вміло спланованому ході дій, було переможено німецьких окупантів. А де ж були ті 6 мільйонів українців, чи не 8, які разом з іншими народами боролися в рядах Червоної Армії, знаходилися в партизанських загонах, боролися в глибокому тилу?

До цього часу пам'ятаю, як плакав мій тато під час свят - Дня Перемоги, бо забували згадати про нього і таких, як він.

Під час одного із боїв він потрапив в німецький полон, на собі відчув, що таке концентраційний табір (яд, муки, приниження, голод), у тім повернувся на Батьківщину, а його тепер вважають злочинцем, зрадником, бо він вижив, також дядько, розповідаючи і згадуючи цей полон, відчував такі ж почуття, як і мій тато. Увесь час говорив: «В чому ж моя вина?». Мене забрали в армію в перший день війни, і нас, молодих, необстріляних, німці забрали в полон. Чому я повинен нести все життя цей ярлик – зрадник?».

Давно вже немає в живих моїх рідних, понесли вони з собою в могилу свій затаєний сердечний біль: справедливість перемогла. І ми, їхні діти, щасливі і радіємо за своїх батьків, що вони були вірними синами своєї Вітчизни, перенесли приниження, біль, але вистояли перед життєвими незгодами, – таким, ось, є життя. Не випадково народ сказав: «Життя прожити – не поле перейти».

Тож чи можна відрікатися від материзни, від рідної історії. Від рідної Батьківщини, мови, культури свого народу? Хто шануватиме нас, коли ми станемо безбаченками?!

Тамара ДОЛЖЕНКО,
м. Бухарест

80 РОКІВ НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЮ СЕЛА ІМЕНІ ДІМІТРІЄ ГУСТІ

16-22 травня 2016 року відбулися різні події, пов'язані зі святкуванням 80-ої річниці Національного Музею імені Дімітріє Густі. Треба сказати, що цей музей був нагороджений президентом Клаусом Іоханнісом орденом «Культурна заслуга в ступені Великого Офіцера, I-ша категорія». Перший день був призначений національному костюму. На цю тему були прочитані різні наукові роботи, як «Майбутнє музеїв на відкритому небі», «Народження і дитинство», представлена Академіком Сабіною Іспас, д-р Ніколетою Крецу. Був і парад національних костюмів. Тут був і ярмарок народних ремісників. День закінчився сольним концертом Корнелії Тіхон і Данієла Бадой.

17 травня був день ктиторів. Цього дня був відкритий новий відділ музею, над яким працювали десять років і відкрили тридцять хат на площі трьох гектарів, практично, новий музей. На подіях цього дня брали участь Чоловічий хор з Босанч-Сучава, Дівчата з Капилни-Алба, Георге Замфір, Феліція Філіп, Георге Турда, Сольний концерт Харні і Аїди Тавітіан.

18 травня – День приятелів. Свято в селі – зустріч з народною пісню та народним танцем. Брали участь група Кимата (Kumata) Союзу греків з Румунії, філіал Плоешт, Фольклорна група Рябінушка руських липован з Журиловки, Тульча, Фольклорний ансамбль Ксанка Торони – Томешті, Гаргіта, Фольклорний ансамбль Дойна Олтулуй - Слатіна, Олт. Сольний речитатив Маріуса Міхалаке.

19 травня – день майстрів та ремісників, популярні маски, ткацький верстат, кераміка і т. д. При ткацькому верстаці була Антоанета Неду з Бекет-Долж, кераміст Ніколає Діакону – Кодля - Брашов, Богдан Бірзу з Хирлеу, Яси. День закінчили хореографічним діалогом групи Іріс Вай-Бухареста, з Школою танців Лариси та Маріани Барбу – Бухарест.

20 травня Села – з «Сіл при шосе». На сільській горі – Музика і танець. «La hora din sat! - muzică și joc». Брали участь група Бруньки сопілкарів чи свистунів (Mugurași de fluiet), Станешті, Алба, Ансамбль Марін Кісер - Гойча Міка, Долж, Ансамбль Кіперушул - Нережу, Вранча, Фольклорний ансамбль Изворул Сомешулуй - Шанц - Бістріца-Насауд. Фольклорна група з Суд, Марамуреш. Тут були ярмарки народних ремісників. День закінчився Вечорницями в музеї (Șezătoarea în muzeu).

21 травня – фестиваль культури Тайланди, Конференція Скарби Румунії (Comorile României). Були вручені премії Господарі Румунського Села за 2016 рік. В ритмі польки виступив ансамбль Корона Німецького форуму Брашов. В ночі музеїв (Noaptea muzeelor) був сольний концерт народної музики Тудора Унгуряну і Тарафа Штефана Вода з Кишинева.

22 травня. Виступали фольклорна група Сопілкарі (свистуни) з Добротешті (Fluierașii din Dobrotești) з Телеорман, Музикальні мости, з етнічними групами та ансамблями Румунії (Punți muzicale... cu grupuri și ansambluri etnice din România). Фольклорний ансамбль татарських танців Карадеміз – Констанца, Група танців Ромнорі - (Romnori) Браїла, Група Карделен (Kardelen) - Кумпана - Констанца, Фольклорний ансамбль Паростки Кумпени - Кумпана-Констанца, Група Босілче (Bosilce), Асоціації Заєдно болгарів з Тирговіште. Після цього виступали відомі співаки і співачки румунської народної музики: Штефанія Рареш, Марія Бутачу, Георге Турда, Анета Стан.

Віргілій РІЦЬКО

СВЯТО БАТЬКА

Кожна дитина любить свого батька. Копіює його в усьому, гордиться ним перед своїми друзями. Правда, якщо батько справді та особа, на кого дитина може покладатися, може з ним порадитися, попросити допомоги.

Бувають випадки, коли дитині ближчий не рідний, біологічний батько, а той, який його ростить, дбає про нього, не ранив його дитячої чутливої душі, дає відчуття певності. То

для тієї дитини - це справжній батько.

Тому вважалося, що несправедливо, щоб святкувати лише день матері, адже бувають і випадки, правда рідші, коли батько сам ростить, доглядає своїх дітей.

Цим батькам і був присвячений «День батька».

А сталося це вже 100 років тому в Америці, де після смерті матері батько доглядав і виростив своїх п'ятеро дітей.

Щоб віддячитись своєму татові, Уільяму Смарту, за нелегку батьківську працю, Сонора Додд вирішила звернутися до місцевої влади з петицією про запровадження свята на честь усіх батьків.

На її прохання, 19 червня 1910 р. мер Спокейна заснував таке свято.

Цього року на честь 100-річчя «Дня батька» будуть святкувати цілий тиждень.

Першим президентом, що офіційно відзначив «День батька», був Ліндон Джонсон в 1966 р., а постійний статус йому надав Річард Ніксон в 1972 р.

День батька відзначається вже майже в 50 країнах світу.

І в Румунії почали відзначати цей день. Цього року «День мужчини» в нас відзначали 5 червня. Але це свято в нас більш пов'язане з маркою якогось там пива і з тим, щоб батько мав ще «один» вільний день. Хоч не можна б сказати, що не буває і в нас гарних, справжніх батьків. Найприємніше буває, коли зустрінеш молодого батька зі своїм синочком чи донечкою на прогульці, коли бачиш в його очах дуже багато любові, терпіння до маленького «чоловічка», що коло нього.

Отаким батькам і слід присвятити «ДЕНЬ БАТЬКА».

І.П.-К.

Клу́ж-Напо́ка

МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ СИМПОЗИУМ «ДІАЛОГ СЛАВІСТІВ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ»

Міжнародний науковий симпозиум дійшов до п'ятого випуску. Акція була організована Кафедрою Філологічного факультету ім. Бабеша Боя з Клу́ж-Напо́ки та фінансово підтримана Союзом українців Румунії. Продовжуючи традицію, протягом трьох днів відбувся міжнародний симпозиум, який охопив представлення наукових робіт у першій частині і культурні події – у другій.

Симпозиум відкрили почесні запрошені гості: продекан проф. д-р Дорін Кіра, лектор д-р Каталін Балач, Мирослав-Микола Петрецький – голова СУР та лектор д-р Іван Гербіль. Пленарне засідання відкрилося представленням наукових робіт викладачами: Людмилою Ткач (Україна), Леонтином Івановим (Румунія), Вірджінією Мірославою (Болгарія) та Вікторією Лебович (Угорщина).

До участі в конференції були запрошені спеціалісти зазначеного напрямку з Болгарії, Угорщини, Молдови, Польщі, Росії, Словаччини, України та Румунії.

Тематика робіт була структурована на чотири відділи: Лінгвістика, Література і культура, Діалог культур та Теорія і практика перекладу.

Крім багатьох наукових робіт, слід нагадати, серед іншого, цікаву роботу, представлену Людмилою Ткач та Анною Прикоповою з України, під назвою: *Українське періодичне видання – кінець 19 – першої половини 20 стт. як джерело для вивчення міжкультурних зв'язків (на основі матеріалу рекламних текстів)*, в якій було зазначено тісний зв'язок рекламних текстів з українськими виданнями в 19 столітті.

Останій день був призначений екскурсії. Учасники симпозиуму мали можливість побачити історичне місто Сігішоара, центр міста, який з 1999 року став пам'ятником ЮНЕСКО.

Сігішоара відома в історії також під німецькою назвою Шесбург та угорською — Шегешвар. Назву Сігішоара місто отримало 1435 р. Місто заснували німецькі колоністи із Саксонії. Перша документальна згадка про місто датується 1280 р. Вони побудували на пагорбі середньовічну фортецю, кілька храмів та всесвітньвідому Годинникову вежу.

У XIV ст. Шесбург став вільним містом, а у XVI ст. — одним із найрозвиненіших торговельно-ремісничих міст Східної Європи, маючи 15 ремісничих цехів. У XV ст. у місті випускав свою монету вигнаний з Волощини господар Влад III Дракула.

Роман ПЕТРАШУК

«ЖАР-ПТИЦЯ» – НА БЕРЕЗІ ДУНАЮ

Аматорський театральний гурт «Жар-птиця» Клузької повітової організації Союзу українців Румунії 11 червня 2016 р. виступив на сцені Тульчанського театру ім. Жана Барта з виставою «Кайдашева сім'я». Члени театрального гурту гармонійно поєднали сюжет однойменної повісті українського письменника Івана Нечуя-Левицького зі звичаями марамороських українців, винісши на перший план аспекти з їхніх традицій. Даною

виставою координатори мали на меті провести та розповсюдити українську культуру, її цінності та неоціненні скарби українського фольклору. Водночас були виявлені аспекти із сільського життя XIX-ого сторіччя, серед них: руйнування патріархальної структури села, сумна перспектива

українського селянства, різні конфлікти (як між поколіннями, так і між ровесниками), що появились внаслідок неприязних умов постреформного періоду.

Довготривалі аплодисменти глядачів оплатили успіх вистави, а також викликали молодих акторів присвятити їм три специфічні Дельті українські пісні, одна з них, неоминуча в цій зоні, – «Дунаю, Дунаю...».

На завершенні спектаклю голова Тульчанської організації СУР п. Дмитро Черненко подякував усім за виконання їх ролей, він подарувавши, окрім теплих на їх адресу слів, також і букет квітів Світлані-Юліані Лавиці, яка виконувала роль Марусі Кайдашихи (свекрухи), підкресливши, що «завжди потрібно матися добре зі свекрухою».

День завершився відвіданням Клузькою трупною приміщення Тульчанської організації СУР, де гостеприємність тульчанців була, як завжди, на висоті, а товариствність відбулася, «як у Дельті», цебто «по всіх планах».

Супроводжені секретарем Тульчанської повітової організації СУР п. Юрієм Мунтяну, молоді виконавці мали нагоду побачити гарне містечко на рукаві Святого Георгія Дунаю, увінчавши таким чином і цього разу успішно свій артистичний маршрут.

В складі гурту були: Юрасик-Лучіан Гринюк, Михаєла Дубович, Михаєла-Марія Співалюк, Іван Кодря, Джіна-Джеорджета Боднарюк (Палажка), Михайло Боднарюк (Довбиш), Мар'яна-Наталія Боднарюк (Довбишиха), Діана-Марія Співалюк (Мелашка), Олекса Бовт (Лаврін), Іван-Овідій Полянчук (Автор), Серіозжа-Іван Грінь (Омелько Кайдаш), Юрій-Лівіу Романюк (Карпо), Оксана Славіта (Мотря), Світлана-Юляна Лавиця (Маруся Кайдашиха).

Координатори вистави: Михаєла та Іван Гербіль.

Іван ГЕРБІЛЬ

СМІЛИВО – У НОВЕ ЖИТТЯ

Недавно всі члени нашої вже великої родини поїхали до гарного міста – Клуж-Напоки, щоб взяти участь на церемонії закінчення Факультету Архітектури та Містобудування Технічного Університету, молодим архітектором (вже так його можна назвати) Олександром-Іваном Греченюком.

Вся наша родина, яка налічує шістнадцять членів, поїхали до м. Клуж-Напока, щоб святкувати разом із ним цей незабутній, радісний день.

Ми всі відчували себе щасливими, бо Олександр протягом шістьох років навчання був преміянттом, а також керівником групи, яка кілька років підряд завойовувала I-у премію у Америці за будову вишки для домів та товарів.

Тепер на святі він, єдиний українець на цьому факультеті, представляв всю програму дня, хоча всіх було понад ста осіб.

Радість та щастя заповнили моє серце, а непрохані сльози так і обливали моє обличчя.

Після отримання грамоти та знака архітектора ми всі сфотографувалися та відсвяткували цей незабутній день як для молодого архітектора, так і для нас усіх членів великої, з'єднаної сім'ї: Греченюків, Чубіків, Самборів, сімей Кодрі та Томші, які побажали йому міцного здоров'я, доброї, гарної роботи та успіхів новими стежками життя.

Щаслива бабуся
Марія ЧУБІКА

Волинська вчителька Світлана Костюк – переможець міжнародного конкурсу

Поетеса Світлана Костюк побувала в Бухаресті на Днях української культури 24-26 червня ц.р., під егідою СУР, на запрошення голови Бухарестської організації п. Ярослави Колотило.

У неділю, 26 червня ц.р., в приміщенні Бухарестської організації на зустрічі із українською громадою Бухареста п. Світлана Костюк прочитала свій вірш «Любов, лише любов, врятує світ», який приємно вплинув на присутніх!

Всі тепло привітали п. Світлану Костюк з приїздом до Румунії та її мужа художника і жаліли, що такий короткий час побували серед нас! (І.П.-К.)

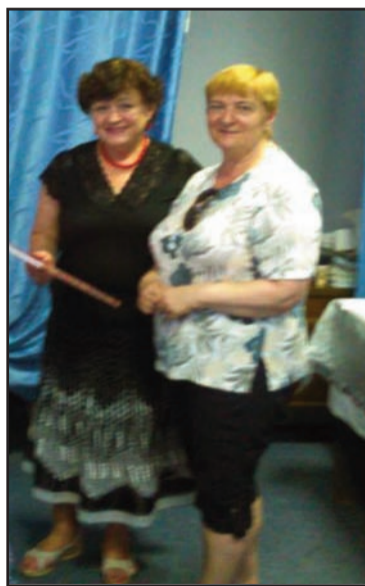
* * *

Вкінці червня в італійському місті Неаполі відбулося нагородження переможців міжнародного конкурсу «Між словом і вічністю». Серед 452 претендентів з різних країн світу – вчителька української мови та літератури із села Будятичі Іваничівського району Світлана Костюк.

Світлана Степанівна народилася в маленькому селі Кукли, що у Маневицькому районі. Писати вірші вона почала ще з першого класу, але це, за словами поетеси, була не поезія, а намагання відчутти ритму слова, експеримент, робота над собою і над словом. Тепер поезія для неї – це «і сповідь, і молитва, і пісня, і заповіт, і одкровення, і щось таке, що важко пояснити словами... Але без неї уже не живу, не дихаю... Інколи вона спалює мене зсередини, а інколи відроджує з попелу, дарує крила, зцілює, робить щасливою...»

У минулому році Світлана Костюк стала переможцем всеукраїнського літературного конкурсу імені Леся Мартовича, конкурсів «Сто творів, які варто прочитати цього літа», «Викрадення Європи», лауреатом першого і переможцем другого етапу Міжнародного конкурсу «В століттях чатує Чернеча гора» до 200-річчя Т.Г. Шевченка. Такі перемоги у проміжках між боротьбою з важкою хворобою додавали їй сил і натхнення. Бо хотілося, аби наша література, поезія, були знаними і гідно поцінованими у світі...». Хочеться пишатися своєю країною, її народом, її скарбами нерукотворними... Світлану з перемо-

гою у конкурсі «Між словом і вічністю» привітав листом Нобелівський лауреат з літератури Мо Янь, також отримала щирі вітання від української діаспори з Італії, Польщі, Ізраїлю, США, Канади.

На міжнародному книжковому Арсеналі у Києві Світлана презентувала свою нову книгу «Траєкторія самоспалення». Ця книга стала для неї і пророчою, і фатальною, і дуже позитивно сприйнятою читачами. Працюючи над нею, жінка спалювала себе зсередини. По завершенні роботи над книгою вона довідалася про свій страшний діагноз – рак. Нині вона вже не працює у школі, бореться з важкою недугою. Але назви міняти

на численні прохання друзів не стала. Бо «хтось водив моєю рукою під час написання тих поезій...».

Поетеса мріє завершити роботу над новою книгою, назва якої – «Зцілення любов'ю». Світлана Степанівна дуже хоче побачити Італію та Париж, але сама за нагородою у Неаполі поїхати не має змоги ні через хворобу, ні через банальні фінансові труднощі. Мріє, аби світ став світлішим і милосерднішим, адже «любов, лише любов врятує світ».

Підготувала Ксеня ЛУЧКО

Іван АРДЕЛЯН

«ДЕ ПАНУЮТЬ ЗАКОНИ РІВНОВАГИ...»

ПОМІЖ СЛОВАМИ

Тіні смерті
розмивають мрії,
наче тортура,
що ковтає надії.

Сочуться думи
поміж душами,
шукають прориву
поміж серцями
й лишають сліди
під сірими хрестами.

Наше дивацтво
карається з нами,
шукає притулок
поміж буквами,
щоб розмилася підлість
поміж словами...

ЗАКОНИ РІВНОВАГИ

Через Місяць,
Сонце
й Зірки,
наша Земля,
є з'єднана з Небом, –
Раєм і Пеклом, –
що співживають
серед Світу,
серед Космічного Океану,
де панують

закони рівноваги
між світлом і темнотою,
між життям і смертю,
що нас ведуть
дорогами незнайомими,
щоб відкрити
смысл існування...

МОЇ БЕРЕГИ

Сутінок утирає
своє лице
хвилями вітру,
наче Сонце
променями світла.
Тінь дня
звивається
поміж обр'ями,
що народжують притулок
зеленої ліщини...

Земля ковтає
сліди часу,
що каламутять
спокій Парнасу.
Черги вітру
глядять діброви
й розмивають біль
старої природи...

Із думами в серці
мої береги
ковзаються в море,

наче розстрілені птахи,
що загубили рівновагу
своєї судьби...

МАТИ ЗІБРАЛА

Мати
збрала в скриню
мої примхливі дитячі думи.
Збрала,
щоб нагадували мені мрію
залишитися вічно дитиною.
Збрала,
щоб не забути
гратися в квітах
з метеликами
й променями світла
в зеленому гаї.
Збрала,
щоб заспівати
на струнах вітру
мої пісні,
щоб вони
линули з душі
й серця
через час
поміж людьми...

СПАЛАХИ ДУШІ

Хтось
гладить серце мріями,

наче вітер
вербу кучеряву.
Думи
підносяться до неба,
наче хвилі,
що сповіщають
спалахи душі,
коли карається вона
поміж хрестами,
що ховаються
під березами,
що отінують
ниву слідів...

СЛІДИ СПОГАДІВ

Моє тіло
стало тінню
й занурилося в темноту.
Десь там
виросла кропива,
й лише шум кроків
залишив сліди
поміж тіннями вітру.
Вибухнули
в серці забиті цвяхи,
з душі витекли муки,
біль розмилася,
а темрява
згустилася
й стала слідом
моїх спогадів...

Посольство України в Румунії

ПРЕС-РЕЛІЗ

22 червня 2016 року

Відзначення 20-ї річниці Конституції України: внесок України в розвиток конституціоналізму та сучасний стан конституційної реформи

Доктрина конституціоналізму належить до абсолютних конституційно-правових цінностей. Світове співтовариство має досить багатий досвід формування ідеології конституціоналізму з часів боротьби з абсолютизмом у Західній Європі на початку XVII ст. Теоретичні витоки сучасного конституціоналізму закладено в правових, філософських, історичних, культурологічних поглядах мислителів минулого.

Водночас, неможливо переоцінити внесок України в історичне становлення і розвиток сучасного світового конституціоналізму.

«Перша Українська Конституція», відома як Конституція Пилипа Орлика 1710 року, випередила час. Вона була прийнята тоді, коли французькі та англійські законодавці лише починали розробляти гуманістичні ідеї та загальногромадянські принципи. Конституція Пилипа Орлика ввібрала в себе творчі й наукові здобутки тогочасної політичної і правової думки Європи і має повне право називатися першою демократичною конституцією світу.

У Конституції П. Орлика висловлено ідею споконвічного прагнення українців до власної державності. Стрижневою ідеєю цієї Конституції є думка її авторів про природне право кожної нації на самовизначення. Проголошувалися вічність і недоторканність кордонів України, а також закладалися головні принципи республіканської форми правління.

Конституція П. Орлика була укладена двома мовами: латинською й українською, а, отже, зміст її і базові положення мали стати доступними і відомими європейській спільноті.

Цього року Україна відзначає 20-річчя з дня прийняття Верховною Радою України Конституції (28 червня 1996 року), яка закріпила права і свободи громадян, суспільно-політичний та державний устрій, основні принципи взаємодії гілок влади, засади регулювання найважливіших суспільних відносин.

Чинна Конституція України 1996 року закріпила нормативно-правову основу конституціоналізму, проте процес практичної її реалізації свідчить про необхідність здійснення конституційної реформи.

Як відомо, Конституційний Суд України 30 вересня 2010 року прийняв Рішення від № 20-рп/2010 Закон України «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року №

2222-IV, з метою розподілу повноважень між Президентом України та органами державної влади. Прийняття вказаного рішення призвело до фактичної легалізації узурпації влади, порушення балансу системи стримувань і противаг, та авторитаризму в державі.

21 лютого 2014 року з метою відновлення дії окремих положень Конституції України, які були протиправно змінені внаслідок прийняття зазначеного Рішення Конституційним Судом України, та усунення негативних наслідків цього документа, був прийнятий Закон України «Про відновлення дії окремих положень Конституції України». Зазначений Закон поклав початок проведенню в Україні сучасної конституційної реформи.

Звичайно, конституційна реформа має визначальне значення для проведення усіх інших галузевих реформ. Одним з її основних завдань є встановлення ефективного механізму розподілу державної влади, який би унеможливив у подальшому узурпацію влади будь-ким з вищих посадових осіб держави, і при цьому б забезпечував єдність державної політики.

Нині Україна проходить чи не найважче за часи своєї незалежності випробування – випробування на єдність та територіальну цілісність.

Зберігаючи ключові принципи і положення, Конституція в сучасних динамічних історичних умовах повинна адекватно реагувати на глобальні зміни та виклики часу.

З метою напрацювання узгоджених пропозицій щодо змін до Конституції України із залученням до цієї роботи представників різних політичних сил, громадськості, вітчизняного та міжнародного експертного середовища, сприяння досягненню громадського та політичного консенсусу щодо вдосконалення конституційного регулювання суспільних відносин в Україні, Указом Президента України від 3 березня 2015 року № 119/2015 утворено Конституційну Комісію як спеціальний допоміжний орган при Президентові України.

На першому засіданні Конституційної Комісії Президент Петро Порошенко назвав три пріоритети при підготовці змін до Конституції: децентралізація, вдосконалення конституційних принципів правосуддя, вдосконалення конституційного регулювання прав, свобод і обов'язків людини і громадянина.

2 червня 2016 року Президент Петро Порошенко закликав депутатів Верховної Ради України підтримати зміни до Конституції в частині проведення судової реформи. Глава держави підкреслив, що важливими є фахова оцінка зазначеного законопроекту головою Венеціанської комісії Джанні Букіккіо та позитивні висновки міжнародних інституцій та організацій. Верховна Рада проголосувала за зміни до Конституції в частині судової реформи 335 голосами.

Конституційна реформа є об'єктивною необхідністю, покликаною гарантувати подальший розвиток нашої країни, консолідувати суспільство, підвищити рівень довіри до влади, а також сприяти зміцненню авторитету України на міжнародній арені та її повноцінну інтеграцію в європейське співтовариство.

15 РОКІВ ВІД I-ого ФЕСТИВАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В РУМУНІЇ

2001 р., на початку місяця червня, у Верхній Рівні, що на Мараморощині, пройшов I-ий учнівський Фестиваль української поезії в Румунії.

Цей захід, організований Союзом українців Румунії з ініціативи голови Марамороської організації СУР проф. Мирослава Петрецького, мав і має особливо важливу виховну роль для нашої громади тим, що в її рамках започаткувалося в Румунії своєрідне свято мови і поезії.

I-ий учнівський Фестиваль української поезії в Румунії враховував не лише українську поетичну класику, а і поетичні надбання українських поетів Румунії, серед них начислювалось майже 40 членів Спілки письменників Румунії та ряд членів Спілки письменників України.

На I-ий Фестиваль української поезії до Верхньої Рівни прийшли учні, викладачі, батьки зі всіх українських сіл повіту - з Полян, Бистрого, Красного, Рускови, Вишавської Долини, Луга, Реміт, Сігету.

Цим заходом українська громада Мараморощини підтвердила, що тут учні шанують і люблять українську мову, поезію та що є для кого творити і видавати українську літературу, українську пресу.

Тодішній голова СУР п. Ст. Ткачук щиро погратулював організатора фестивалю за перший зроблений крок і запропонував, щоб у майбутньому цей фестиваль набув більших масштабів, охопив учнів зі всіх зон Румунії. Що і сталося.

Фестиваль, без перерви, дійшов аж до 15-го свого випуску.

А для цього Фестиваль був перенесений до м. Сігету, міста, яке можна назвати й українським. Адже тут завжди вивчалась українська мова, працювала Українська Православна церква...

Тож не можна не похвалити зусилля Голови Марамороської організації СУР п. Мирослава Петрецького за його настійливу роботу для доведення цього заходу на такий високий рівень, за його дбайливість і любов до свого рідного, за бездоганну організаційну роботу для проведення такого масштабного заходу!

УСПІХІВ!

(І.П.-К.)

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

1. Людмилу ДОРОШ (2 червня 1978 р.) – редактора дитячого журналу «Дзвоник», технічного секретаря Клузької організації СУР, письменницю для дітей. Народилася Людмила в Україні, де закінчила педагогічний коледж ім. В. Сухомлинського. А вищу освіту здобула в Бухарестській Академії економічних наук. З 2001 р. почала працювати техноредактором в літературному журналі СУР «Наш голос», а вже починаючи з 2007 р., – редактором дитячого журналу «Дзвоник».

2. Івана АРДЕЛЯНА (4 червня 1942 р.) – д-ра фізичних наук, унів. проф. Клузького університету ім. Бабеша-Бойоя, поета, члена Спілки письменників Румунії, голову Комісії з етики СУР, почесного голову Клузької організації СУР. Народився Іван Арделян в с. Кричунів, Мараморощина, в багатодітній українській сім'ї. Закінчив Сігетський український ліцей та Фізико-математичний факультет Клузького Університету.

На протязі університетської кар'єри проф. Іван Арделян надрукував чимало наукових праць; має 6 новаторських патентів, 9 власних і спільних наукових книг, 700 разів був зацитований на міжнародних конференціях по спеціальності. Був нагороджений багатьма науковими відзнаками Румунської Академії, Грамотами університету Бабеша-Бойоя за наукові дослідження та за опубліковані книги.

1. Арделян був нагороджений дебютною Премією Спілки письменників Румунії, став Doctor Honoris Causa Орадьянського Університету та, за рішенням Сенату університету Бабеша-Бойоя, був удостоєний звання Заслуженого професора.

3. Пинтю МАРІЧЕКА (8 червня 1955 р.) – інженера, голову Руцанської організації СУР, уродженця великого українського села Русково, що на Мараморощині, член ради СУР.

4. Михайла ТРАЙСТУ (15 червня 1965 р.) – письменника, члена Спілки письменників Румунії та Національної спілки письменників України, редактора літературного журналу СУР «Наш голос».

На VII з'їзді СУР обраний першим заступником голови СУР та головою Комісії культури СУР.

Народився Михайло Трайста в українському селі Верхня Рівна, що на Мараморощині. Початкову школу закінчив у рідному селі, слідували ліцейні роки в Сігеті, Бухарестський факультет журналістики ім. Спіру Гарета та Факультет Бухарестського університету, секція українська мова та література, який закінчив успішно. Слідував Мастер, який закінчив на відмінно. На сьогодні – Докто-

рант Бухарестського факультету іноземних мов з темою – «Українці та росіяни в компаративістичному контексті».

Михайло Трайста – автор 15 збірок літератури українською та румунською мовами, голова заснованої ним Асоціації «Тарас Шевченко» та головний редактор румуномовного журналу «Mantaua lui Gogol», виданий цією ж Асоціацією.

5. Івана КІДЕЩУКА (28 червня 1945 р.) – українського письменника, викладача української мови та літератури, довгі роки директора Негостинської та Балківської шкіл, що на мальовничій Буковині. Деякий час викладав і в Серетському ліцеї ім. Лацьку Воде. Іван Кідещук співавтор деяких збірників буковинського фольклору та автор посібника «Українська мова» для IX класу. Дебютував у газеті «Новий вік» 1970 р.

Народився Іван Кідещук в гарному українському селі Негостина Сучавського повіту, де закінчив початкову школу, Український педагогічний ліцей у м. Сереті та Бухарестський факультет - секція українська-румунська мови. Зі всіх сил дбає, щоб на Сучавщині викладалася українська мова.

На Многії і Благії літа!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПРОВІД СУР

ЗНАЙМО СВОЇХ!

ПРЕМ'ЄРА ВИСТАВИ – «ЛИСТ З АФРИКИ»

1 червня на Міжнародний день захисту дітей у Культурному центрі ім. Єуджена Йонеску міста Слатіна відбулася вистава п'єси для дітей «Лист з Африки» («Scrisoare din Africa»), написана українським письменником, драматургом з Румунії Михайлом-Гафією Трайста, яка була опублікована у дитячому журналі Союзу українців Румунії «Дзвоник» та в окремій збірці оповідань для дітей «Степанкова читанка» і перекладена автором на румунську мову, на пропозицію видатного румунського професора, актора і режисера Йона-Ніку Попа, фундатора дитячого театрального гурту KIDStar, який її поставив на сцену, як і попередні п'єси автора М.-Г. Трайсти (для дорослих) – «Коханки з марамороськими очима» («Ibovnice cu ochi de Maramureş»), яку вже зверх 5 років з великим успіхом грає з професійним театральним гуртом PROArt Slatina 2010 і зверх 3 роки п'єсу «Амалтеїні наречені» («Logodnicii Amaltheinei»).

«Шукаючи нову п'єсу для дитячого гурту KIDStar, я запитав драматурга Михайла-Гафію Трайсту, з яким ми співпрацюємо і щиро дружимо вже зверх 5 років, чи не зміг би написати п'єсу для дітей. Він запропонував мені прочитати його дитячу повість «Лист з Африки» і пообіцяв, якщо мені підходить, драматизувати її. Я прочитав перший розділ, не мав терпіння дочитати до кінця, подзвонив автору і попросив його взятись за діло, і ось так народився цей чудовий проект», – сказав для місцевого слатінського телебачення Olt TV режисер Йон-Ніку Попа.

Нелегкою випала і праця костюмера п. Клаудії Балаж, яка щиро працювала, аж зверх трьох місяців, над бездоганною костюмацією персонажів п'єси. «Після того, як я прочитала сценарій і порадила з режисером, вирішила розмістити дію

п'єси у Середньовіччя і вибрала XIV століття, після чого почала працювати над костюмами, намагаючись зробити їх саме такими, якими вони були в той період при королівських дворах, за відповідними рангами персонажів, беручи під увагу і особистість кожного з акторів. Признаюсь, праця виявилась нелегкою, тим більше, що п'єса налічує п'ятнадцять персонажів», – заявила для того ж самого телебачення п. Клаудія Балаж. Запрошений на телепередачу «Perfect simplu» – Olt TV, автор п'єси Михайло-Гафія Трайста признався, що хвилюється не менше від режисера та молодих акторів:

«Тільки тепер усвідомлюю, побачивши титанічний труд костюмерів, декораторів, хореографа, звукооператора, не в останню чергу, режисера та акторів, наскільки серйозний цей проект, хоча автор не відповідає за свій твір, не має, як відповідати перед глядачами, тому що цього твору не існує, а все, що існує – це і є тільки те, що створив режисер, я хвилююсь разом з ними, хоч я впевнений, що все вийде як слід».

І насправді все вийшло, як слід. Молоді актори перевершили себе, про що свідчили гучні оплески переповненого залу.

Наприкінці спектаклю автор п'єси привітав всіх від імені голови Союзу українців Румунії п. Миколи-Мирослава Петрецького і вручив від СУР акторам і всім причетним до цього проекту похвальні Грамоти, а автор, в свою чергу, отримав від імені Мерії міста Слатіна нагороду за підтримку місцевої культури, а завідувача місцевим телебаченням п. Елена Йонеску запропонувала місцевій владі, у прямому ефірі, зробити п. Михайла-Гафію Трайсту почесним громадянином міста Слатіна.

Вітаємо і бажаємо п. М.-Г. Трайсті подальших успіхів на літературній ниві!

І.П.-К.

Чорниця (афини). Корисні властивості

- Чорниця дуже корисна для зору, вона зміцнює не тільки сітківку ока, але і покращує гостроту зору.
- Регулярне споживання в їжу чорниці покращує пам'ять.
- Містить чорниця просто криницю вітамінів і корисних речовин, таких, як дубильні речовини, органічні кислоти, ефірну олію, глюкозу, сахарозу та фруктозу, а також магній, натрій, залізо, фосфор, калій і вітаміни А, С, Р, В1, В2, В6, В9.
- Містять ягоди чорниці рослинний інсулін, так, що вони корисні при діабеті.
- Чорниця ще й прекрасний природний антисептик.
- Використовується чорниця при розладах кишечника, особливо у дітей, застосовують її при проносі. Наприклад, дають дітям кисіль або компот з чорниці, у випадках розлади кишечника.
- Корисна чорниця для печінки.
- Покращує обмінні процеси, що відбуваються в нашому організмі.
- Ще одна корисна властивість чорниці: ягоди корисно їсти при занепаді сил, при авітамінізмі.

- Застосовують чорницю і при гастриті зі зниженою кислотністю.
- Чорниця корисна для вагітних, так як дуже багата корисними речовинами і вітамінами.
- При зниженому гемоглобіні чорниця просто незамінна, оскільки на 100 грамів продукту містить 6800 мкг заліза. А які ще продукти підвищують гемоглобін у крові?
- Також в 100 грамах ягід чорниці міститься добова доза вітаміну С.
- А ось, завдяки тому, що чорниця містить пектини, вона допомагає виводити з організму токсини, шлаки і солі важких металів.
- Чорниця – один з важливих продуктів, які омолоджують наш організм.
- Ягоди чорниці ще й чудово очищають нашу кров.
- Ще ягоди зміцнюють стінки наших судин і покращують кровообіг.
- Чорниця добре зміцнює наш імунітет.

◆ С Ж О Р І Ж К А Д Л Я Д І Т Е Й ◆

З 1 ЧЕРВНЕМ – ДНЕМ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ ТА З ДОВГОЖДАНИМИ ЛІТНІМИ КАНІКУЛАМИ!

ДОРОГІ, МИЛІ НАШІ СИНОЧКИ ТА ДОНЕЧКИ, ВІТАЮ ВАС ІЗ 1-им ЧЕРВНЕМ – ВАШИМ МІЖНАРОДНИМ ДНЕМ! ДАЙ БОЖЕ, ЩОБ ДІТИ УСІЄЇ ПЛАНЕТИ НЕ ЗАЗНАВАЛИ ВІЙНИ, БРАКУ ЛЮБОВІ, СПРАГИ, ГОЛОДУ, ХОЛОДУ, ЖАГИ! І ЩОБ ВСІ ТІ З-МІЖ НАС, ХТО ЗАТРИМАВ У СВОЇХ СЕРЦЯХ ДИТИНСТВО, БУЛИ ЩАСЛИВИМИ, РАДІЛИ СВОЇМ ПОТОМКАМ!

БАЖАЄМО ЩАСТЯ!

Євген БАНДУРЕНКО

ТІЛЬКИ СИНІ

– А покажи-но

Чорне море, –

Звернувся учитель до Юрка.

Юрко підвівся і пильним зором

По карті з краю в край блука.

Блукав, блукав, а по хвилині

Невинно очі підніма:

– А тут моря все тільки сині,

А чорних – жодного нема!..

Грицько БОЙКО

НЕ ЗНАЛА

Пита бабуся у онуки:

– Чи ти помила добре руки?

– Аякже, – Милочка в одвіт, –

Помила з милом, так, як слід.

– А де? – бабуся знов питає, –

Води ж у хаті в нас немає.

– Немає? – здивувалась Мила. –

А я не знала і... помила.

Володимир ХИТРУН

СКОРОМОВКА

Наш Андрійко вищий Гната,

За Андрійка вищий тато.

А за тата татів тато.

А за татового тата

Вища, мабуть, тільки хата.

Цікаві аспекти про Конституцію

1. Конституція України 1937 року містила спеціальний розділ «Органи державного управління Молдавської Автономної РСР». Ця автономія в складі України існувала з 1924 до 1940 року. Включала лівобережну частину сучасної Молдови (Придністров'я) і частину сучасної України.

2. За сотню кілометрів від Рівного, в селі Великі Дедеркали нинішнього Шумського району на Тернопільщині народився Гуго Колонтай — один із авторів польської конституції 1791 року, яка є першою реально діючою європейською конституцією (і другою в світі після Конституції США). До слова, центральна вулиця Рівного, нинішня Соборна, свого часу була названа на честь польського дня конституції — 3 травня. Життєвий шлях і спадщину Гуго Колонтая ґрунтовно дослідив рівненський письменник і науковець Петро Кралюк, проректор Національного університету «Острозька академія».

3. У Великобританії немає конституції як такої. Не існує навіть точного переліку документів, які б належали до британської конституції. Конституція Великобританії — це ціла сукупність законів, прецедентів і конституційних звичаїв.

4. У Швеції одним із чотирьох нормативних актів, із яких складається конституція, є Акт про свободу друку. А у США свободу слова проголошує найперша з 27 поправок, якими був доповнений основний закон цієї держави, починаючи з 1789 року. «Конгрес не має права видавати закони щодо впровадження будь-якої релігії чи заборони вільно сповідувати її, а також не має права видавати закони, що обмежують свободу слова, друку і права народу мирно збиратися і звертатися до уряду з проханням усунути якусь кривду».

5. Конституція Індії — найбільша за обсягом у світі: вона включає 465 статей, 12 великих додатків, більше 70 поправок і складається з 117 369 слів у версії англійською мовою, крім якої існує також офіційний переклад на хінді. Окремі поправки за обсягом наближаються до... конституції США.

* * *

Конституція – це реальне втілення у життя прав і свобод людини, закріплених у основному законі держави. В цьому зв'язку доречно згадати деталь: у конституції США немає слова... "демократія". Не словом бо, як мовиться, а ділом!

◆ Е Т И М О Л О Г І Я Д Л Я Д І Т Е Й ◆

ШАНОВНА РЕДАКЦІЄ «ВІЛЬНОГО СЛОВА»!

Викладач Рамона Балан, директор гімназійної школи с. Пергівці Сучавського повіту, гарно Вам дякує за опублікований матеріал у «ВС» за місяць травень 2016 р.

Висилаю фотографію з учнями, які тримають в руках «Вільне слово».

Висилаю також кілька фотографій, які були зроблені наприкінці 2015-2016 навчального року.

Микола КУРИЛЮК

Земля – у вигляді величезного яйця

Світ стародавні китайські астрономи уявляли у вигляді величезного яйця. Земля була подібною до жовтка, а небо до шкаралупи. До неба були прикріплені світила, які разом з небом оберталися навколо Землі.

У 134 р. н.е. вчений Чжан Хен винайшов перший у світі сейсмограф – прилад для визначення коливань ґрунту (землетрусів).

Він був зроблений з латуні у вигляді бочонка з 8 драконами на його поверхні. Драconi вказували на всі сторони світу, а довкола сиділи жаби з розкритими ротами. У пащі драконів було по кульці. Під час коливання ґрунту з пащі одного з драконів викочувалась кулька і падала в рот жабі. Так визначався напрям центру землетрусу.

Етимологія назв країн світу

(Продовження з попереднього числа)

І

Ізраїль - альтернативне ім'я біблійного героя Якова - "той, який бореться з Богом".

Індія - на честь ріки Інд (на хінді). Часто вважається, що "Bharat" - власна назва мешканців Індії, від імені стародавнього короля "Jada Bharatha", але ця назва також могла піти і від іншого короля Bharata, сина легендарного короля Дашіянта.

Індонезія - "індійські острови". Від грецького слова pesos - "острів", доданого до назви країни Індія.

Ірак - від давньоєврейського "Uruk" ("між ріками"), що має на увазі ріки Тигр і Євфрат.

Іран - "земля Aryans" чи "земля вільних". Термін "Arya" прийшов із протоіндоєвропейської групи мов і звичайно має значення "шляхетний" чи "вільний", споріднене з словом грецького походження "аристократ".

Персія (колишня назва Ірану): від лат. "Persais", від стародавньоперсидського "Paarsa", центральний район у країні, сучасний Фарс. Часто Персію пов'язують із грецькою міфологією - "земля Персея".

Ірландія - від докельтського Eire - "родюче місце" чи "місце Eire" (кельтської богині родючості). Дуже часто помилково думають, що ця назва утворилася від "землі заліза" (англ. "land of iron").

Ісландія - "земля криги" (Island ісландською). Названа так, щоб відмовити чужоземців від спроб оселитися на тій землі, яка насправді була родючою.

Іспанія - "узбережжя кролика".

Італія - "син бога-бика" чи "бога-теляти". Назва звичайно стосується тільки маленького району на південному краї сучасної Італії.

(Далі буде)

ФЕСТИВАЛЬ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ «ONGfest 2016»

Протягом 21-22 травня у бухарестському парку Герестреу відбувся Фестиваль неурядових організацій «ONGfest 2016», в якому взяв участь і Союз українців Румунії.

Протягом двох днів 170 неурядових організацій, з яких 151

румунська, а 19 закордонних, представляли свої проекти, організували різні соціокультурні заходи, освітні семінари, ігри та конкурси на різні теми.

На сцені при вході у парк виступали ансамблі національних меншин Румунії. На високому артистичному рівні представив українців Румунії артистичний ансамбль Бухарестської організації Союзу українців Румунії «Зоря» під проводом відомої скрипачки Наталії Колотило Панчик.

Союз українців Румунії взяв участь і в книжковій експозиції зі своїми понад 100 книгами, виданими за останні роки, та часописами.

Українці Бухаресту зібрались перед сценою і підтримали гучними оплесками ансамбль «Зоря».

Михайло ТРАЙСТА

Ансамбль «Зоря»

Студентки укр. відділення разом з М. Г. Трайстою

«Преса нацменшин Румунії для широкої аудиторії»

9-13 червня у м. Констанца відбувся семінар на тему «Преса нацменшин у Румунії для широкої аудиторії», організований Союзом Сербів із Румунії з партнером – Департаментом міжетнічних відносин.

Учасники мали нагоду відвідати приміщення та редакції нацменшин: татарів, турків та росіян-липован. Також виявило інтерес у відвідувачів турко-татарське радіотелебачення.

Деякі теоретичні аспекти про подібність та різниці у пресі нацменшин були представлені газетарями національного телебачення. У складі дискусій було висунуто пропозиції щодо проекту здійснення радіотелебачення і асоціації журналістів для нацменшин. Асоціація мала б на меті організувати підготовчі курси, семінари, конференції та проявляти журналізм нацменшин, а радіотелебачення висвітлювати традиції та обряди кожної меншини.

Покищо до здійснення загального проекту, на нашу думку, взявши приклад від турко-татарської меншини, краще здійснити маленьке радіотелебачення у осередку СУР. Разом з паном М. Трайстою ми представили голові СУР Миколі-Мирославу Петрецькому ідею заснування радіотелебачення і зразу отримали підтримку з боку керівництва з умовою обговорити це детально на майбутньому засіданні ради СУР.

Потрібно зазначити, що телебачення лишається головним для значної частини людства засобом задоволення інформаційних та культурних потреб, підвищує культурний рівень населення, в тому числі меншин, і не тільки, повідомляє новини та робить їх аналіз.

Роман ПЕТРАШУК

Культурно-просвітницький часопис Союзу українців Румунії

РЕДАКЦІЯ: Головний редактор – Іван КОВАЧ

Редактори – Ірина ПЕТРЕЦЬКА-КОВАЧ та Роман ПЕТРАШУК

Комп'ютерний набір – Ірина ПЕТРЕЦЬКА-КОВАЧ

Техноредагування – Роман ПЕТРАШУК

Друкарня «S.C. SMART ORGANIZATION S.R.L.» Бухарест, Румунія; ISSN 1223-8988

Adresa redakției: Uniunea Ucrainenilor din România, str. Radu Popescu nr. 15, Sector 1, București, ROMÂNIA, Tel. 0212220748, 0212220753, Fax 0212220737

E-mail: uur.vilneslovo@gmail.com

Наклад фінансований
Союзом українців Румунії

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

- За достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей відповідають автори підписаних матеріалів.
- Редакція може не поділяти точки зору авторів.
- Надіслані до редакції матеріали не рецензуються і не повертаються.
- Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали, непорушуючи їхнього основного змісту.
- З юридичної точки зору за зміст матеріалів відповідають їх автори.